

Sygn. akt: X U 609/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach

X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Barbara Reszczyńska - Łoboda</i>
Sędziowie/Ławnicy:	
Protokolant:	<i>Anna Borkowska</i>

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2015 roku w Katowicach

odwołania **S. G. (S. G.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 29 stycznia 2014r. w związku z decyzją z dnia 20 marca 2014r r

Nr: (...)

w sprawie **S. G. (S. G.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o określenie wysokości zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne

oddala odwołanie

SSO Barbara Reszczyńska – Łoboda

Przewodniczący

Sygn. akt: ***XU 609/14***

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 stycznia 2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na podstawie art. 83 ust. 1 w związku z art. 48 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1442) określił wysokość należności ubezpieczonego S. G. (G.) z tytułu składek za okres od lipca 2013r. do grudnia 2013r., w tym na:

- ubezpieczenia społeczne (zakres deklaracji 01-39) w kwocie 7.554,00 zł oraz należne odsetki w kwocie 182,00 zł,

- ubezpieczenie zdrowotne (zakres deklaracji 01-39) w kwocie 2.451,06 zł oraz należne odsetki w kwocie 54,00 zł,
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (zakres deklaracji 01-39) w kwocie 481,74 zł oraz należne odsetki w kwocie 00,00 zł.

Odsetki naliczone zostały na dzień 29 stycznia 2014r.

Kolejną decyzją z dnia 20 marca 2014r. organ rentowy na podstawie art. 154 § 1 ustawy kodeks postępowania administracyjnego oraz art. 83a ust. 2 i 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zmienił decyzję z dnia 29 stycznia 2014r. w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w związku ze złożoną przez płatnika w dniu 2 grudnia 2013r. deklaracją rozliczeniową ZUS DRA za listopada 2013r. W związku z tą deklaracją kwoty należności za miesiące listopad i grudzień 2013r. uległy zmianie. Ponadto w dniu 21 lutego 2014r. płatnik dokonał wpłat na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na ogólną kwotę 392,09 zł. W związku z powyższym zadłużenie uległo zmianie, a tym samym decyzja z dnia 29 stycznia 2014r. określa wysokość należnych składek ogółem na kwotę 10.015,87 zł plus odsetki, w tym:

- ubezpieczenia społeczne – 7.368,98 zł plus odsetki za okres od lipca 2013r. do grudnia 2013r.
- ubezpieczenie zdrowotne – 2.406,02 zł plus odsetki za okres od lipca 2013r. do grudnia 2013r.
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – 240,87 zł plus odsetki za okres od lipca 2013r. do grudnia 2013r.

Od decyzji organu rentowego ubezpieczony wniósł odwołanie podnosząc, że nie pozostaje dłużnikiem ZUS, wszystkie składki zostały przez niego opłacone, a zatem nie pozostaje także w zwłoce w płatności, która pozwalałaby na naliczanie odsetek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał w pełni swe stanowisko, wnosząc o oddalenie odwołania ubezpieczonego.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z danymi zawartymi w Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności gospodarczej odwołujący się S. G.prowadzi działalność gospodarczą.

Z tego tytułu obowiązany jest jako płatnik składek do rozliczania, deklarowania i opłacania należnych składek za siebie oraz za zatrudnianych pracowników.

Na koncie odwołującego się jako płatnika składek w ZUS istnieje wiele nieprawidłowości, przy czym złożenie jednej deklaracji powoduje zmianę stanu konta.

Za okres objęty zaskarżoną decyzją z dnia 29 stycznia 2014r. ubezpieczony nie złożył deklaracji, dopiero przed wydaniem decyzji z dnia 20 marca 2014r. złożył deklarację za miesiąc kwiecień i listopad 2013r. Pozostałych deklaracji nie złożył.

Skarżący pozostawał na stanowisku, iż nie posiada zaległości wobec ZUS (pismo z dnia 13 grudnia 2014r. k. 27 a.s.).

Celem weryfikacji stanu konta skarżącego w ZUS i ustalenia wysokości jego zaległości składkowych za okres od lipca 2013r. do grudnia 2013r., z uwzględnieniem złożonych przez ubezpieczonego dokumentów (k. 28 a.s. – koperta) Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłego ds. ustalania wysokości zaległości składkowych.

W opinii z dnia 29 kwietnia 2015r. biegły sądowy z zakresu ubezpieczeń społecznych – doradca podatkowy dr M. C. ustalił, że wysokość zaległości składkowych skarżącego za okres od lipca 2013r. do grudnia 2013r. wynosi :

FUS – 7.368,98 zł

FUZ – 2.406,02 zł

FPiFGŚP – 240,87 zł

- razem 10.096,16 zł.

- opinia biegłego z dnia 29 kwietnia 2015r. - k. 42 – 45 a.s.

Wskazane przez biegłego kwoty są tożsame z kwotami ustalonymi przez organ rentowy, jednakże podana kwota zadłużenia ogółem (10.096,16 zł) nie odpowiada ustaleniom ZUS, a także nie wynika z sumowania kwot zadłużenia na poszczególne fundusze wyliczonych przez biegłego.

W opinii uzupełniającej z dnia 21 sierpnia 2015r. biegły dr M. C. wskazał, że podsumowanie zawiera błąd obliczeniowy i suma ustalonego zadłużenia winna wynosić 10.015,87 zł. Tym samym stwierdził, że decyzja z dnia 20 marca 2014r. uwzględnia wpłaty dokonane przez skarżącego oraz złożenie korekty deklaracji za kwiecień 2013r. i deklaracji za listopad 2013r. W związku z powyższym decyzja z dnia 20 marca 2014r. przedstawia prawidłową wysokość zadłużenia ubezpieczonego.

- opinia uzupełniająca biegłego z dnia 21 sierpnia 2015r. - k. 62 a.s.

Ubezpieczony nie kwestionował opinii biegłego. Wnosił natomiast o odroczenie terminu rozprawy - powołując się na swój stan zdrowia i chęć uczestnictwa w rozprawie (pismo z dnia 10 listopada 2015r. – k. 76 – 77 a.s.).

W oparciu o opinię biegłej sądowej z zakresu chorób wewnętrznych dr n. med. A. C. wydaną w dniu 15 grudnia 2015r. Sąd ustalił, że odwołujący się jest zdolny do stawiennictwa w Sądzie (opinia k. 84 – 85 a.s.).

Pełnomocnik organu rentowego na rozprawie w dniu 30 grudnia 2015r. oświadczył, że zgadza się z opinią biegłego z zakresu rachunkowości (protokół rozprawy k. 90 a.s.).

W niniejszej sprawie spornym pomiędzy stronami pozostawało czy zasadnie i prawidłowo ustalił organ rentowy skarżącemu zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenia e wywodzonych tytułem prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Stosownie do regulacji zawartej w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 121), zwanej dalej ustawą systemową, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Płatnik składek przekazuje do Zakładu imienne raporty miesięczne, po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, w terminie ustalonym dla rozliczania składek (art. 41 ust. 1 ustawy systemowej). Płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy (art. 46 ust. 1 ustawy systemowej).

Wobec rozbieżnych stanowisk stron w zakresie istnienia i wysokości zadłużenia składkowego odwołującego się za okres od lipca 2013r. do grudnia 2013r. Sąd dopuścił i przeprowadził na tę okoliczność dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości ubezpieczeń społecznych. Rozstrzygnięcie spornej kwestii wymagało bowiem posiadania wiadomości specjalnych z zakresu rachunkowości i ustalania płac.

Na podstawie opinii biegłego dr M. C. ustalił, że decyzja z dnia 20 marca 2014r., zmieniająca decyzję z dnia 29 stycznia 2014r., przedstawia prawidłową wysokość zadłużenia ubezpieczonego. Sąd w pełni podzielił opinię biegłego uznając ją za pełną, fachową, rzetelną i przekonującą. Biegły w sposób jasny wywiódł swe ustalenia, przedstawiając sposób rozumowania i wyliczenia skutkujące dokonany przezeń ustaleniami zadłużenia skarżącego. Żadna ze stron nie kwestionowała ostatecznych ustaleń biegłego – przy czym należy zaznaczyć, że odwołujący się nie stawiał się na rozprawie pomimo, że z opinii biegłej z zakresu chorób wewnętrznych dr n. med. A. C. jasno wynika, że do takiego stawiennictwa jest zdolny.

Z powyższych względów stwierdzić należy, że roszczenia ubezpieczonego względem organu rentowego są niezasadne jako nieoparte na żadnej podstawie ani prawnej, ani też faktycznej.

Mając powyższe na uwadze ustalony stan faktyczny sprawy i powołane przepisy Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Barbara Reszczyńska – Łoboda